

giverforsikringsselskaber bør anerkendes eller ikke. Det forekommer mig, at det vilde være rigtigt ikke at tage Indstillinger fra saadanne Organisationer, som ere interesserede i vedkommende Forsikringsselskabers Stilling. Med Hensyn til det Ændringsforslag, der er stillet af det ærede Medlem for Saksjøbing (Rørdam) om at udelade sidste Punktum i § 10, maa jeg henvisse til mine Udtalelser ved 1ste Behandling. Jeg ser fremdeles ikke, at der er Grund til at udelukke Muligheden for vedkommende Arbejdsgiver eller Forsikringsselskab til at lade den tilskadekomne tilse af Selskabets eller Arbejdsgiverens egen Læge. Hvis det skulde stride mod Lægeforeningens Bestemmelser, kan det have til Følge, at vedkommende Læge, som Arbejdsgiveren ønsker skal tilse den tilskadekomne, nægter at gøre det, men det forhindrer ikke, at man optager denne Bestemmelse i Lovforslaget, som den i og for sig heldigste og retfærdigste Ordning over for Arbejdsgiverne. Hermed tror jeg, at have gennemgaaet de forskellige Ændringsforslag, om hvilke jeg overhovedet finder Anledning til at udtale mig, og skal heretter tillade mig at foreslaa, at samtlige Ændringsforslag forkastes, da jeg enten anser dem for skadelige for Lovforslaget eller ganske overflødige.

Rørdam: Det ærede Medlem for Aalborg udtalte, at jeg sigtede Lægerne for, at de vilde lade sig bruge af Arbejdsgiverne imod Arbejderne. Det har jeg ikke udtalt. Men hvis Meningen med denne § 10 ikke er, at den Læge, som Arbejdsgiveren kan sende ud til Arbejderen, skal tale Arbejdsgiverens Sag, er der ingen Mening i denne Tilføjelse. Det er selvfølgelig for at tjene Arbejdsgiverens Sag, at denne Læge kommer derud, og da der er en Læge i Forvejen, indser jeg ikke, at der er nogen Grund dertil. Naar det ærede Medlem for Ringkøbing (J. C. Christensen) udtalte, at jeg skønt jeg sidste Gang udtalte mig mod hele Loven, nu ikke havde stillet mere end denne Ændring, og sagde dette i en, om jeg saa maa sige, vis dolerende Tone, forekommer dette mig højst mærkeligt. Jeg er sikker paa, at hvis jeg havde stillet Ændringsforslag til de andre Paragrafer, som jeg mener ere urigtige, vilde det samme ærede Medlem have udkastet den samme skarpe Kritik og fundet det urigtigt, at jeg vilde stille saadanne Ændringsforslag. Det ærede Medlem sluttede med, at disse Ændringsforslag skulde stemmes *ned*, de skulde ikke stemmes *ud*. Det er

for mig ret betegnende for hele den Aand og Tone, der gaar igennem denne Forhandling.

J. Jensen (Kjøbenhavns 10de Valgkreds): Efter den udførlige Omtale, der allerede har fundet Sted om de stillede Ændringsforslag, skal jeg ikke komme ind paa Forslagets Realitet. Jeg skal kun sige, at en Del af de Ændringsforslag, der findes under Nr. 11—18, har jeg selv i sin Tid været med til at stille, dels selvstændigt, dels sammen med andre ærede Medlemmer, da Sagen var til Behandling her i Fjor. De bleve imidlertid stemte ud ved anden Behandling her, og jeg er derfor gaaet ud fra, at det vilde være ganske unyttigt at rejse dette Spørgsmaal igen. Selv om jeg altsaa vedkender mig dem som gamle Venner og Bekendte, maa jeg dog resignere og tage Afsked med dem, fordi det efter min Opfattelse ikke lader sig gøre at føre dem igennem. Jeg ser nemlig saaledes paa samtlige Ændringsforslag, af hvilke flere efter den Betragtning af Lovforslaget, som jeg har, maa betegnes som Forbedringer, at de vilde være egnede til at forhindre, at vi nu fik Loven ført igennem. Der er jo f. Eks. under Nr. 17 foreslaaet en Tilføjelse til § 9, ifølge hvilken Statskassen skal betale Halvdelen af det Beløb, der skal udredes. Hvis dette Spørgsmaal var blevet rejst i Fjor eller i Forfjor, var det en Ting, vi kunde have talt om, men nu synes jeg, at det er ganske ørkesløst og ejendommeligt fra den Side at ville fremkomme med disse Ændringsforslag. I øvrigt vil jeg kun konstatere, at vi her fra Højres Side have et Forslag, som gaar ud paa, at Statskassen skal betale Halvdelen af Udgifterne til Ulykkesforsikringen, og det kan for saa vidt siges at være et Fremskridt, som det kan have sin Interesse at konstatere for fremtidige Behandlingers Skyld, men jeg er ganske enig i, at man ikke kan indføre dette Princip i Forslaget paa det nuværende Stadium. Angaaende det store Ændringsforslag, der er stillet under Nr. 4, skal jeg bemærke, at jeg i Fjor allerede havde Lejlighed til i den Betænkning, som da blev afgiven, at udtale mig mod det Princip, saaledes som det da forelaa. Nu skal jeg erkende, at man paa flere Punkter har udvidet dette Forslag; men saaledes som vi allerede have hørt af det ærede Medlem for Ringkøbing (J. C. Christensen), har man glemt noget meget væsentligt, saa at denne Udvidelse i Virkeligheden ikke vil faa nogen Betyd-